

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010486
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3516010486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému P. Q., nar. XX.XX.XXXX v P., okres P., trvale bytom P. XX, P., okres O., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. apríla 2018, pod sp. zn. 1T/191/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 29. novembra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a uložených povinnostiach.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa obžalovaný P. Q., nar. XX.XX.XXXX v P.

o d s u d z u j e :

Podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 7 Tr. zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona sa obžalovanému u r č u j e skúšobná oba na 5 (päť) rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Tr. zákona a § 51 odsek 4 písm. i) Tr. zákona sa obžalovanému u k l a d á povinnosť v skúšobnej dobe sa podrobiť psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona z r u š u j e s a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 09. mája 2016, pod sp. zn. 1T/33/2016, právoplatný dňa 09. mája 2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. d) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s určením skúšobnej doby na 4 (štyri) roky a súčasne s a z r u š u j ú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. apríla 2018 pod sp. zn. 1T/191/2016 bol obžalovaný P. Q. uznaný vinným z trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe že

dňa 10.08.2015 v presne nezistenom čase okolo 14.00 hod. na ulici M. rad v W. pod W. fyzicky napadol poškodeného U. U. tým spôsobom, že ho kopol nohou do ľavej strany tváre, následne ho niekoľkokrát udrel po nohe a hlave hliníkovou latou, čím mu spôsobil zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu nosových kostí, bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena, ľavej lopatky, ľavého predlaktia s odreninou kože, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia s tržno-zmliaždenou ranou s obmedzením v bežnom spôsobe života a dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní troch týždňov.

Za to bol odsúdený podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona, § 42 odsek 1 Tr. zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zákona a § 39 odsek 4 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený, s určením skúšobnej doby podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2, a § 51 odsek 4 písm. i) Tr. zákona bola obžalovanému uložená povinnosť v skúšobnej dobe sa podrobiť psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd prvého stupňa zrušil právoplatný výrok o treste uloženom obžalovanému v rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 09. mája 2016 pod sp. zn. 1T/33/2016, právoplatný dňa 09. mája 2016 a súčasne boli zrušené aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody bola obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahraďiť poškodenému U. U., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom v W. pod W., D. U. XXX/XX, okres P., škodu v sume -1.029,60,- Eur, spočívajúca v bolestnom (60 bodov x 17.60 Eur /1bod).

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o uloženom treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný za násilnú aj majetkovú trestnú činnosť, za čo mu boli ukladané podmienene i nepodmienečné tresty odňatia slobody, z čoho je zrejmé, že obžalovaný nemá rešpekt k štátnym autoritám. Je toho názoru, že na trestnú minulosť obžalovaného je potrebné prihliadať s konštatovaním, že predchádzajúce odsúdenia na obžalovaného nemali dostatočný vplyv na jeho nápravu a je preto nutné na neho pôsobiť bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o treste podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 42 odsek 1, § 41 odsek 1, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 odsek 2 Tr. zákona na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby a aby na výkon takto uloženého súhrnného trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a aby súčasne podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona bol zrušený dotknutý výrok o uloženom treste obžalovanému v trestnej veci Okresného súdu Senica pod sp. zn. 1T/33/2016.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratorky navrhol vyhovieť odvolaniu prokurátora okresnej prokuratúry s tým, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu uvedenom v odvolaní a po zrušení napadnutého výroku rozsudku prvostupňového súdu o uloženom treste obžalovanému a spôsobe jeho výkonu, obžalovanému uložil prísnejší súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konanom o odvolaní prokurátora navrhol, aby toto odvolanie bolo zamietnuté. V tejto súvislosti opätovne tak, ako pred súdom prvého stupňa, poukázal na okolnosti celého prípadu a skutočnosť, že sa spoločne s družkou stará o tri maloleté deti. K tomu uviedol, že družka chodí každé dva týždne pracovať do cudziny - H. na dobu 2 týždňov a vtedy je starostlivosť o deti v celom rozsahu na ňom.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky potrebné (formálne) zákonné znaky citovaných oboch trestných činov, vrátane potrebného materiálneho korektívu (ide o prečiny), ktorý bol celkom zrejme vyšší než nepatrný. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcim nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Prvostupňový súd v posudzovanom prípade pri ukladaní trestnoprávných sankcií postupoval správne, keď obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody v zmysle § 42 odsek 1 Tr. zákona a zásad uvedených v § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona (s uplatnením aj zásady tzv. „asperačnej či zostrujúcej zásady“) a podľa najprísnejšej, zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu zločinu vydierania podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona. Správne tiež postupoval pri identifikácii poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže sa obžalovaný k spáchaniu žalovaného skutku počas celého priebehu trestného konania priznával a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval, čomu bolo možné uveriť a rovnako správne tiež prvostupňový súd identifikoval priťažujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, t. j. spáchanie viacerých trestných činov. Prvostupňový súd však pochybil, keď pri použití moderačného oprávnenia, t. j. použitia mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody u obžalovaného pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej sadzby v posudzovanom prípade podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam priznal obžalovanému súčasne aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona. Takýto postup odporuje už ustálenej súdnej praxe aj v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu SR, pretože by išlo o tzv. dvojité pričítanie tej istej okolnosti. Obžalovaný v posudzovanom prípade urobil vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku a relevantným spôsobom tak prispel nielen k hospodárnosti konania, ale predovšetkým tak uľahčil základnú povinnosť žalobcovi (prokurátorovi) spočívajúcu v dokazovaní viny obžalovanému. Prvostupňový súd však pochybil aj v tom, že u obžalovaného neidentifikoval priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že už bol súdne trestaný, pretože existencia predchádzajúcich odsúdení za inú trestnú činnosť túto priťažujúcu okolnosť u obžalovaného dokazuje. Pochybenie prvostupňového súdu zistil tiež odvolací súd v určení skúšobnej doby, ktorá je zhodná s už určenou skúšobnou dobou v uloženom treste obžalovanému v dotknutej trestnej veci Okresného súdu Senica pod sp. zn. 1T/33/2016. Odvolací súd sa s argumentáciou prokurátora v písomných dôvodoch o určitej neprimeranosti trestu odňatia slobody v napadnutom rozsudku preto stotožňuje. Avšak iba v takej miere, že považuje za nevyhnutné uložiť obžalovanému, so zreteľom na všetky zákonné zásady a kritéria ako i účel samotného trestu, prísnejší súhrnný trest odňatia slobody, ale bez nevyhnutnej potreby jeho bezprostredného výkonu. Odvolací súd ďalej uvádza, že prvostupňový súd v súvislosti s ukladaním podmieneného trestu správne prihliadol na okolnosti posudzovaného prípadu tak, ako na to poukazoval aj obžalovaný. Naproti tomu však jeho hrubé a protiprávne konanie, pri hájení „svojich práv“, však na druhej strane pritom z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti ospravedliteľné nie je. Prvostupňový súd správne postupoval, keď obžalovanému nariadil probačný dohľad nad jeho správaním, spolu s uloženou povinnosťou obžalovanému, podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, s cieľom potlačiť agresívne prejavy u neho v emočne vypätých situáciách. Napokon prvostupňový súd nepochybil, keď súčasne (formálne) zrušil právoplatný výrok o uloženom treste obžalovanému v dotknutom rozsudku Okresného súdu Senica pod sp. zn. 1T/33/2016, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v celom výroku o treste a uložených povinnostiach a odvolací súd potom sám rozhodol podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku tak, že obžalovanému uložil podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na existenciu poľahčujúcej okolnosti a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 7 Tr. zákona (na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností odvolací súd neprihliadol z dôvodu aplikácie tzv. „asperačnej či zostrujúcej zásady“) a za použitia § 42 odsek 1 a § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona a § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam, primeraný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon obžalovanému podľa § 49 odsek 1 písm. a) Tr. zákona podmienienečne odložil, s určením primeranej skúšobnej doby podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na 5 (päť) rokov, spolu s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas určenej skúšobnej doby. Obžalovanému bola uložená aj nevyhnutne potrebná povinnosť podľa § 51 odsek 2, § 51 odsek 4 písm. j) Tr. zákona spočívajúca v určenej skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Takto uložený trest odvolací súd pokladá za konformný so všetkými zásadami a kritériami pri ukladaní trestu a tiež aj s účelom trestu, t. j. v súlade s individuálno-preventívnym a s ním spojeným generálno-preventívnym účinkom. Zohľadnená bola tiež skutočnosť, že obžalovaný sa v súčasnej dobe nachádza v zhoršenej sociálnej situácii, keď farcha starostlivosti o tri maloleté deti vo väčšej miere spočíva na ňom samotnom. Tu odvolací súd zdôrazňuje, že zodpovednosť obžalovaného spočíva aj v tom, aby počas plynutia určenej skúšobnej doby (a nielen počas nej) bezpodmienečne dodržiaval všetky uložené povinnosti súdom, vrátane pokynov probačného úradníka a vyvaroval sa akejkoľvek protiprávnej činnosti, ktorá by mohla u neho spôsobiť následok, spočívajúci v možnom nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona bol zrušený aj právoplatný výrok o treste uloženom obžalovanému v dotknutom rozsudku Okresného súdu Senica pod sp. zn. 1T/33/2016, ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.